

Dosarul nr.1a-957/24
Buiucani)
1-22177195-1a-24102024
Cristina Cheptea

Judecătoria Chișinău (sediul
judecător

DECIZIE
În numele Legii

24 decembrie 2024

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței
Judecători
Grefier

Marcel Juganari
Ion Bulhac și Vitalie Pîslariuc
Valeria Bucica

Cu participarea:

Procurorului - Sîli Radu
Avocatului inculpatului - Creciun Natalia

a examinat în ședință publică, în ordine de apel, apelul declarat de apărătorul inculpatului *****, avocatul Creciun Natalia, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 septembrie 2024, în cauza penală de învinuire a inculpatului:

*****, a.n. ***** IDNP *****, originar și locuitor al*****, viză de reședință *****, studii medii incomplete, supus militar, celibatar, neangajat în câmpul munci, nu deține grad de dizabilitate, fără persoane la întreținere, anterior condamnat prin: *sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31.01.2022 în baza art. 251 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1700 unități convenționale,*

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță din 05 decembrie 2022 – 24 septembrie 2024;
Instanța de apel din 24 octombrie 2024 – 24 decembrie 2024.

Procedura de citare a fost legal executată.

verificând legalitatea sentinței atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de apelant, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele primei instanțe:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 septembrie 2024, ***** a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) din Codul penal și în temeiul acestei Legi a fost condamnat la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 87 alin. (2) din Codul penal pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2022, prin care ***** a fost condamnat în baza art. 251 din Codul penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 700 unități convenționale, echivalentul a 85 000 lei urmează a fi executată de sine stătător.

A fost aplicată în privința inculpatului ***** măsura preventivă - arestarea preventivă, cu menținerea acesteia până la intrarea în vigoare a sentinței.

Executarea pedepsei urmează a fi calculată din ziua reținerii inculpatului ***** , anunțat anterior în căutare.

A fost admisă integral acțiunea civilă depusă de partea vătămată, cu încasarea din contul lui ***** în beneficiul ***** a sumei de 18 791, 55 (optsprezece mii șapte sute cincizeci și unu, 55) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Prima instanță a constatat că, inculpatul ***** în perioada de timp cuprinsă între 20 mai 2022 până la sfârșitul lunii iulie 2022, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, sub pretextul obținerii unui venit suplimentar de circa 10%, a determinat-o pe cet. ***** să se deplaseze la sediul ***** din bd. ***** , de unde a luat un împrumut pe numele său în sumă de 2000 lei, pe care l-a transmis pe adresa respectivă, ulterior deplasându-se la ***** din ***** , de unde a luat un împrumut pe numele său în sumă de 15 000 lei, pe care l-a transmis pe ***** În continuarea acțiunilor sale criminale, a determinat-o pe victimă să-i transmită mijloacele bănești în sumă totală de 1 800 de lei în mai multe tranșe pe cardul bancar cu nr. ***** , ce aparține cet. ***** , astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în suma totală de 18 791, 55 lei.

Solicitările apelantului:

3. *Nefiind de acord cu sentința, la 09 octombrie 2024, avocatul Creciun Natalia, în interesele inculpatului *****, a depus apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 24 septembrie 2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul ***** învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, să fie achitat pe motiv că fapta încriminată nu întrunește elementele infracțiunii.*

4. *În motivarea cererii de apel avocatul inculpatului a invocat, că la baza sentinței de condamnare prima instanță a pus declarațiile părții vătămate *****, declarațiile martorului Țap Seghei, declarațiile martorului ***** și înscrisuri administrate la materialele cauzei.*

5. *Susține partea apărării, că la faza de urmărire penală ***** a pledat nevinovat și a refuzat să dea declarații iar cauza a fost examinată în fond în absența acestuia, astfel încât apărarea a fost limitată în administrarea probelor în apărare și în interpretarea probelor administrate de acuzare.*

6. *Menționează apărătorul, că drept probe de incriminare au fost acceptate declarațiile părții vătămate ***** și declarațiile martorului *****. Partea vătămată ***** a relatat că a luat anumite sume în credit (2000 lei de la *****; 15 000 lei de la*****”) la rugămintea lui *****, apoi i-ar fi transferat acestuia, în mai multe tranșe, suma de 2 000 lei, pe contul de card nr.*****. Ea a explicat că, în așa mod, i-ar fi fost cauzat un prejudiciu material de 19 000 lei.*

7. *Totodată, indică că Martorul ***** a comunicat că în toamna anului 2021 a deschis contul de card cu nr. ***** și că i-ar fi oferit lui *****, cu care era într-o relație mai apropiată. Din cauza unor sume de bani oferite lui ***** și nerestituite, martorul ***** a decis să înceteze comunicarea cu acesta și ar fi blocat contul bancar respectiv. Totodată, fiind audiată în calitate de martor în instanța de judecată, ***** a comunicat că ar fi depus la organele de poliție o plângere referitor la o sumă de bani pe care nu ar fi restituit-o *****. Apărătorul susține că, aceste declarații, nu sunt confirmate documentar, la materialele cauzei lipsind probe privind depunerea unei plângeri și potențiala documentare a cazului de către organele de drept.*

8. *În aceeași măsură, menționează partea apărării că nu este explicat cum aceste declarații, în cumul cu alte probe, ar dovedi faptul sustragerii bunurilor (sumelor de bani) de către cet. *****, prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare. Nu sunt descrise nici circumstanțele obiective care ar demonstra intenția cet. ***** de a nu executa angajamentul de restituire a banilor, existentă încă la momentul intrării în posesie asupra acestora - chiar și în ipoteza în care instanța ar reține faptul intrării în posesie asupra bunurilor, conform actului de învinuire. Or, la materialele cauzei nu există date*

despre situația financiară a cet. *****, despre ocupația acestuia, astfel încât să fie posibil de concluzionat asupra unei atare intenții.

9. Astfel, consideră apărătorul că este constatată lipsa probelor privind existența în conduita cet. ***** a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal. Declarațiile date de partea vătămată ***** și de martorul ***** nu sunt confirmate prin alte probe și nu demonstrează caracterul infracțional al conduitei lui *****. Cardul bancar cu nr. *****, pe care au fost făcute transferuri de bani de către *****, a aparținut martorului ***** și nu lui *****. În concluzie, probele administrate la materialele cauzei nu dovedesc existența în conduita cet. ***** a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(1) din Codul penal.

10. Consideră apărătorul, că nu este probată nici latura obiectivă (presupusa faptă infracțională), nici latura subiectivă (inclusiv scopul de cupiditate), considerent din care, solicită pronunțarea în privința acestuia a unei sentințe de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, temei stabilit în art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală.

Argumentele părților.

11. În ședința instanței de apel, apărătorul Creciun Natalia, în interesele inculpatului *****, a solicitat admiterea apelului declarat, cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată pe motiv că, în acțiunile lui lipsesc elementele componente de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal. Avocatul susține că probele administrate de acuzare nu demonstrează vinovăția lui *****, declarațiile martorilor au fost reținute de instanță însă fără a fi susținute de probe concrete în sensul confirmării acestor declarații.

12. Inculpatul *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind intentat dosar de căutare cu nr. 2024020011 din 15 ianuarie 2024, considerent din care, în conformitate cu prevederile art. 321 al. (2) pct. 1), art. 412 alin. (4) Cod de procedură penală, Colegiul penal în a conchis asupra posibilității examinării cauzei lipsa inculpatului *****.

13. Procurorul Sîli Radu, a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul inculpatului *****, cu menținerea în vigoare a sentinței ca fiind legală și întemeiată. În urma analizei probelor și audierii martorilor în prezenta pricină penală, prima instanță a constatat cu certitudine că inculpatul a săvârșit cele imputate acestuia, demonstrată vinovăția acestuia.

14. Partea vătămată *****, fiind legal citată despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat. Ca urmare în conformitate cu prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel în lipsa acesteia.

Aprecierea instanței de apel.

15. Audiind părțile prezente, deliberând asupra motivelor invocate în apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu probele administrate, cercetate de prima instanță și de către instanța de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul declarat de avocatul Creciu Natalia, în interesele inculpatului *****, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

16. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non privativă de libertate.

17. Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul verbal.

18. Conform prevederilor art. 415 alin. (1) Cod procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: pct. 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat; pct. 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

19. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

20. În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22, din 12.12.2005, „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, în sensul cerințelor art. 414 CPP al Republicii Moldova, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în

ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 CPP al Republicii Moldova.

21. În contextul concluziei pronunțate, Colegiul penal atestă că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar pe baza probelor administrate, probe noi nefiind prezentate, a ajuns la concluzia că inculpatul ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

22. Colegiul penal atestă că , toate probele au fost apreciate cu respectarea normelor legale privind relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea lor, iar evaluarea acestora a fost realizată prin coroborarea întregului material probator, astfel încât hotărârea instanței este temeinică și bine fundamentată. Prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului *****, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

23. Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina, Colegiul penal, reține că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul ***** a săvârșit infracțiunea imputată.

24. În cadrul ședinței în prima instanță, inculpatul ***** nu a participat la examinarea cauzei penale, fiind anunțat în căutare prin încheierea din 06 noiembrie 2023 (f.d. 183-184, 187), iar măsurile întreprinse privind identificarea locului aflării acestuia, nu s-au soldat cu rezultat, astfel, în temeiul art. 368 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, s-a dat citirii declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, care, în calitate de bănuit, a explicat, că nu recunoaște fapta imputată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, refuză să facă careva explicații, de asemenea refuzând depunerea declarațiilor și în calitate de învinuit (f.d. 124-125, 140).

25. De asemenea inculpatul *****, nici și în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, fiind în căutare, dosar de căutare nr. 2024020011 din 15 ianuarie 2024.

26. În pofida faptului că inculpatul ***** nu a recunoscut vina pentru săvârșirea faptei infracționale imputate, vina acestuia se confirmă prin următoarele probe:

*Declarațiile părții vătămate *****, care a declarat, că aproximativ în luna martie 2022, a făcut cunoștință prin intermediul rețelelor de socializare, cu *****, întâlnindu-se cu acesta în aceeași zi. Peste câteva zile de comunicare, Artiom i-a propus să se întâlnească din nou și în cadrul discuțiilor i-a povestit câte ceva despre el, comunicându-i că este ambasador din F. Rusă, dar că are nevoie de ajutor pentru a extrage banii de pe contul său rusesc. Motiv pentru care i-a solicitat să ia un credit, ea fiind recent angajată vânzător-consultant, spunându-i că va atașa contul rus de contul ereditar, în așa fel fiind posibil ca banii din contul său să stingă creditul luat, urmând ca din acea sumă 10 % să-i revină victimei. Astfel, prin luna martie sau mai 2022, a luat un credit în sumă de 2 000 lei de la compania de împrumut *****, pe care i-a transmis personal pe bd.*

Dacia,*****', iar peste o săptămână- un credit de la*****' în sumă de 15 000 lei, bani pe care i-a dat unui cunoscut de-al inculpatului, Artiom comunicându-i că pleacă peste hotare. Ulterior, discutau doar prin intermediul rețelelor de socializare, inculpatul scriindu-i că are probleme și solicitându-i mijloace financiare. Astfel, i-a transferat prin intermediul bancomatelor, pe un cont bancar *****', indicat de inculpat, de vreo 4-5 ori, sume a câte de 500 lei și 1000 lei, iar deja spre sfârșitul lunii iulie 2022 Muravițchi A. a încetat să-i mai scrie, ea depunând plângere la poliție, deoarece nici la apelurile telefonice nu mai răspundea. Prejudiciul care i-a fost cauzat se estimează la suma totală de 18700 lei MD, bani care urmează a fi incasați din contul lui *****', constituind un prejudiciu considerabil pentru ea, depunând și cererea de chemare în judecată în acest sens, pe care o susține.

*Declarațiile martorului *****care a declarat, că ***** este fiica lui. La sfârșitul lunii august anul 2022, fiica i-a solicitat ajutor (bani) pentru stingerea creditului. Astfel, a aflat de la aceasta, că anterior făcuse cunoștința cu un domn, s-a întâlnit cu el de câteva ori, a mințit-o că este diplomat, iar acesta a convins-o să-i dea bani și să i-a credite pentru el, deoarece avea probleme financiare. Primul credit de 2000 lei fiica l-a transmis personal, iar cel de-al doilea credit, în mărime de 15000 lei, l-a dat prin intermediul unei persoane trimise de inculpat, lângă *****', după care a dispărut, scriindu-i o vreme că are probleme, fiind internat într-un spital (dintr-o țară din fosta Iugoslavie, exact nu ține minte). Personal a închis datoriile fiicei sale, după tratativele purtate cu responsabilii de la *****'. A mai explicat, că personal cu Muravițchi A. nu s-a văzut, dar a fost amenințat la telefon, că dacă Adriana nu-și retrage plângerea, vor avea probleme. Fiica sa a făcut aceste împrumuturi, deoarece se îndrăgostise de inculpat, avea încredere în el și dorea sincer să-l ajute, dar a fost mințită.*

*Declarațiile martorului *****-*****', care a declarat, că l-a cunoscut pe ***** în iarna anului 2021, prin intermediul rețelelor de socializare, după care s-au văzut în realitate. Au început să comunice prin internet, uneori ieșeau împreună în oraș (Orhei), acesta povestindu-i că activează într-un domeniu legat de instalarea antenelor parabolice, locuind în chirie la Orhei, deși nu prea avea bani în acest scop, de aceea s-a mutat ulterior la Chișinău. La un moment dat, fiind deja în*****', inculpatul i s-a plâns, că nu are bani de chirie și a rugat-o să-i împrumute 500 Euro, sumă pe care i-a oferit-o personal chiar în Chișinău, prin lunile ianuarie-februarie 2021, luând-o la rândul ei, de la sora sa. La scurt timp, i-a mai cerut bani, ea transferându-i suma de 2000 lei. Ulterior, de câte ori încerca să-l întrebe despre restituirea împrumutului, acesta evita să vorbească la acest subiect, spunând că este în căutare de bani, mereu victimizându-se. Sora ei, de asemenea, îi cererea restituirea împrumutului de 500 euro, însă ***** o manipula și pe ea, spunându-i mereu că va întoarce banii în scurt timp. Cunoaște, că în primăvara anului*

2021 ***** a închiriat o locuință în zona Telecentru,*****, locuind cu alți băieți, după care a rămas singur în acel imobil. Invocând din nou lipsa banilor, a convins-o să-i împrumute bani, astfel că a luat un credit de la O.C.N. ***** în mărime de 3000 de lei, pe care însă l-a rambursat tot ea, deși o asigurase că-i va restitui integral împrumutul. Tot atunci, i-a solicitat să-i dea cardul său bancar, eliberat de B.C. *****, pentru a i se transfera salariul pe acel cont, deoarece nu avea acte de identitate și nu putea să-și perfecteze personal unul, urmând ca din acele transferuri să-i compenseze datoriile anterioare. A mai explicat, că având acces la propriul card bancar vedea deseori că sunt transferate diferite sume: 2000 lei, 3000 lei, care, din spusele inculpatului, variaau în dependență de lucrările efectuate de acesta, deși evita să-i explice concret ce fel de servicii presta. Sumele respective erau scoase imediat de pe cont, astfel că ea n-avea posibilitatea să le utilizeze. Drept urmare, în toamna anului 2022 a decis să închidă contul bancar, blocându-l pe inculpat și pe rețelele de socializare. Iar peste o perioadă de timp, a fost informată la IP Râșcani, că ***** a folosit cardul ei bancar pentru a sustrage sume bănești de la o domnișoară, pe care personal nu o cunoaște. N-a dorit să se instituie ca parte vătămată, deoarece a înțeles că procesul va dura, iar plângerea sa anterioară, depusă la ***** încă în anul 2021, a rămas nesoluționată.

27. Colegiul penal reține, că vina inculpatului ***** se confirmă și prin înscrisurile anexate la dosar și cercetate în ședință judiciară, după cum urmează:

- *plângerea depusă de ***** la 30 august 2022*, prin care solicită atragerea la răspundere a persoanei pe nume Artiom, care din luna mai 2022 până în iulie 2022, prin înșelăciune și abuz de încredere, a rugat-o să ia două credite în mărime de 2000 lei și respectiv 15 000 lei, care au fost transmise pe cardul bancar nr. *****, ulterior însușind de la, prin abuz de încredere suma de 2 000 lei, cauzând un prejudiciu material în valoare totală de 19 000 lei, înregistrată în REI-1 al IP Botanica cu nr. 1721 la 30 august 2022 (f.d. 5);

- *ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a***** din 30 august 2022* (f.d. 7);

- *ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a***** din 30 august 2022* (f.d. 9);

- *ordonanță de ridicare și proces-verbal de ridicare din 30 august 2022*, prin care s-a dispus și efectuat ridicarea de la ***** a capturilor de ecran, ce conțin sms, expediate de partea vătămată pe numărul de telefon utilizat de inculpatul Artiom, precum și copiile contractului de credit nebanca, încheiat între S.R.L.***** și ***** (f.d. 10-33);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 01 noiembrie 2022*, obiectul examinării fiind informația privind convorbirile telefonice purtate de partea vătămată

*****, prin intermediul nr. telefon 078152171, cu persoana care s-a prezentat ***** și care o contacta de pe nr. telefon 068956459, în perioada mai 2022- iulie 2022 (f.d. 72);

- *ordonanță de recunoaștere și de anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 01 noiembrie 2022*, fiind recunoscută în această calitate informația privind convorbirile telefonice purtate de partea vătămată *****, de la nr. telefon 078152171, cu inculpatul *****, utilizator al nr. telefon 068956459 (f.d. 7374, CD-ul se anexează);

- *ordonanță de ridicare și proces-verbal de ridicare din 04 noiembrie 2022*, prin care s-a dispus și efectuat ridicarea de la ***** a informației privind clientul ***** (a se vedea f.d. 84-90);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 noiembrie 2022*, obiectul examinării fiind informația privind clientul *****. *****_*****, cont bancar nr. 2259A33209681, valuta lei MD, creat la 15 martie 2021, prin intermediul căruia, în perioada lunilor iunie-august 2022, au fost efectuate tranzacții (f.d. 91);

- *procesul-verbal de examinare a pozelor și a înregistrărilor video din 15 noiembrie 2022*, obiectul supus examinării fiind pozele și înregistrările video, stocate de la***** și***** ce aparțin ***** B.C., din care rezultă cu certitudine, că persoana ce apare în imagini este *****, ce extrage bani, în ambele cazuri, de pe contul înregistrat pe numele cet. *****_***** (f.d. 92-94, CD-ul se anexează);

- *ordonanță de ridicare și proces-verbal de ridicare din 14 noiembrie 2022*, fiind dispusă și efectuată ridicarea de la ***** a contractului de credit, încheiat cu *****, obiectul contractului fiind împrumutul de 2 000 lei (f.d. 95-102, copia contractului se anexează);

- *procesul-verbal de examinare a documentelor din 14 noiembrie 2022*, care au fost ridicate de la partea vătămată ***** (f.d. 103) și recunoașterea acestora în calitate de mijloc de probă, în temeiul ordonanței din 14 noiembrie 2022, urmând a fi păstrate la dosarul penal (f.d. 104);

- *ordonanță de ridicare și proces-verbal de ridicare din 17 noiembrie 2022*, prin care s-a dispus și efectuat ridicarea de la *****_***** a informației eliberată de ***** privind cardul său bancar cu nr. 402811***0986, care a fost blocat la solicitarea clientului la data de 27.09.2022 (f.d. 105-107);

- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 noiembrie 2022*, obiectul examinării fiind informația eliberată de ***** privind cardul bancar nr. 402811***0986 pe numele *****_***** (f.d. 108);

- *ordonanță de recunoaștere și de anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 17 noiembrie 2022*, fiind recunoscută în această calitate informația privind cardul bancar al cet. *****_***** (f.d. 109);

28. În cadrul examinării apelului părțile nu au solicitat administrarea probelor noi, nu au contestat declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță și nu au solicitat audierea în instanța de apel, făcând referire la probele examinate de prima instanță.

29. Judecând apelul în contextul verificării legalității și temeinicii hotărârii atacate pe baza probelor și a tuturor materialelor dosarului examinate de prima instanță și cercetate în instanța de apel, sub toate aspectele, complet și obiectiv, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în raport cu motivele apelului, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, Colegiul penal conchide de a respinge ca nefondat apelul avocatului Creciun Natalia, în interesele inculpatului ***** și de a menține sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 septembrie 2024, fără modificări.

30. Colegiul penal analizând și apreciind probele în ansamblul lor după cum au fost prezentate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, cât și în prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în prezenta cauză penală, din care rezultă vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Cod penal.

31. Astfel, Colegiul judiciar va respinge argumentele apărării, or, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

32. Subsecvent, Colegiul indică că potrivit art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

33. Conform art. 52 din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

34. Subsecvent, art. 113 din Codul penal, pledează că se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

35. În susținerea concluziei despre vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel reține că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.190 CP RM are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

36. *Obiectul material* al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 190 CP RM este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

37. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.190 CP RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inațiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

38. În sensul art.190 CP RM, prin „*înșelăciune*” se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă), trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă). Înșelăciunea poate privi următoarele circumstanțe: 1) identitatea sau calitățile personale ale făptuitorului sau ale altor persoane; 2) mărimea, cantitatea sau calitatea bunurilor care formează mijlocul de săvârșire a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.190 CP RM; 3) acțiuni sau evenimente anumite (de exemplu: cazul asigurat; câștigarea potului într-o loterie; dispoziția unor terțe persoane privind bunurile; faptul executării unei anumite lucrări; faptul achitării banilor pentru bunurile primite; efectuarea unor cheltuieli etc.); 4) promisiuni (când făptuitorul ia de la victimă banii, angajându-se să presteze un anumit serviciu, să execute o lucrare, fie să ia bunuri în chirie, promițându-i că le va întoarce, ia bani cu împrumut etc., cu toate că, de facto, nu are intenția să execute lucrarea, să presteze serviciul, să întoarcă bunurile închiriate sau să stingă datoria) etc. Prin „*abuz de încredere*” se înțelege exploatarea de către făptuitor a raporturilor de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

39. Infracțiunea specificată la alin.(1) art.190 CP RM este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

40. *Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.190 CP RM se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

41. La caz, inculpatului *****, în perioada de timp cuprinsă între 20 mai 2022 până la sfârșitul lunii iulie 2022, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, sub pretextul obținerii unui venit suplimentar de circa 10%, a determinat-o pe cet. ***** să se deplaseze la sediul ***** din bd. *****, *****, de unde a luat un împrumut pe numele său în sumă de 2000 lei, pe care l-a transmis pe adresa respectivă, ulterior deplasându-se la ***** din *****, de unde a luat un împrumut pe numele său în sumă de 15 000 lei, pe care l-a transmis pe ***** În continuarea acțiunilor sale criminale, a determinat-o pe victimă să-i transmită mijloacele bănești în sumă totală de 1800 de lei în mai multe tranșe pe cardul bancar cu nr. *****, ce aparține cet. *****, dar care era în posesia acestuia astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în suma totală de 18 791,55 lei.

42. La caz, eroare s-a manifestat prin acțiunile inculpatului ***** îndreptate împotriva cet. *****, pe care, prezentându-se că este ambasador din F. Rusă, că are nevoie de ajutor pentru a extrage banii de pe contul său rusesc, spunându-i că va atașa contul rus la contul de creditare, sub pretextul obținerii unui venit suplimentar de circa 10%, a determinat-o să contacteze împrumuturi de la organizații de microfinanțare, care au fost transmise inculpatului. De asemenea sub pretextul unor probleme personale a determinat-o să-i transferat prin intermediul bancomatelor, pe un cont bancar *****, indicat de inculpat, de vreo 4-5 ori, sume a câte de 500 lei și 1000 lei. Astfel, cauzându-i părții vătămate ***** un prejudiciu material în suma totală de 18 791,55 lei.

43. Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal subliniază că *latura obiectivă* a escrocheriei s-a realizat prin faptul că inculpatul inculpatul ***** s-a folosit de atitudinea de încredere, credulitate față de el din partea victimei *****, în detrimentul ultimei, folosindu-se de mijloacele bănești în scopuri personale, dispunând de ele după bunul său plac, fără intenția de a fi restituite. Cu atât mai mult, că inculpatul de la bun început, intenționat, a dus-o în eroare pe ***** referitor la faptul că este ambasador din F. Rusă și posibilitatea de a obține un venit suplimentar prin contractarea unor credite, deoarece împrumuturile erau destinate, de fapt, pentru propria folosință a inculpatului, în scopuri personale și fără intenția de a fi restituite.

44. Sub acest aspect Colegiul penal reține că, în ipoteza infracțiunii de escrocherie, nu se întrevide un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia. Tocmai libertatea manifestării de voință, alături de minimul necesar de încredere, sunt indispensabile pentru formarea și desfășurarea relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, constituind atribute pentru valoarea socială a patrimoniului, fără de care această valoare nu mai poate genera relații sociale normale.

45. De aceea, urmărind obiectivul asigurării unui climat de credibilitate reciprocă, legiuitorul incriminează, în art. 190 alin. (1) din Codul penal, fapta de escrocherie, adică *sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare*, astfel, se constată că scopul de a fi contractate împrumuturile de la organizațiile de microfinanțare sus indicate, au fost de fapt pentru acțiunile ulterioare ale inculpatului.
46. La caz, existența circumstanțelor respective, demonstrează prezența *obiectul material* al escrocheriei, format din prejudiciul material cauzat părții vătămate în sumă totală de 18 791,55 lei.
47. *Latura subiectivă* a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Astfel, inculpatul având intenția de a o deposeda pe ***** de mijloace bănești, a întreprins un șir de acțiuni pentru a o duce în eroare pe ultima, ca ulterior să dispună de aceste mijloace financiare după bunul său plac.
48. Totodată, Colegiul penal analizând argumentul invocat de apărătorul inculpatului, referitor la faptul că, în faza de urmărire penală, inculpatul a pledat nevinovat și a refuzat să dea declarații, iar cauza a fost examinată în fond în absența acestuia, consideră că aceste aspecte nu pot constitui un temei pentru admiterea cererii de apel.
49. Instanța de apel reține că, potrivit prevederilor art. 66 alin. (2) pct. 8) din Codul de procedură penală, inculpatul are dreptul să nu dea declarații, iar refuzul acestuia de a se pronunța nu poate fi interpretat ca o dovadă a vinovăției. Iar potrivit alineatului (4) al aceluiași articol, exercitarea de către învinuit, inculpat a drepturilor de care dispune sau renunțarea lui la aceste drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul lui și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru el. Respectiv, orice refuz al inculpatului de a depune declarații sau de a colabora cu autoritățile nu poate influența desfășurarea procesului penal în sensul încălcării drepturilor acestuia sau al afectării imparțialității procedurii. În acest context, refuzul inculpatului ***** de a da declarații nu poate constitui un motiv valid pentru a considera că apărarea a fost limitată în administrarea probelor.
50. În ceea ce privește examinarea cauzei în absența inculpatului, instanța subliniază că, art. 321 alin. (1) din Codul de procedură penală, prevede că judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel trebuie să aibă loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege. Instanța de apel, analizând acest text legal, constată că participarea inculpatului este obligatorie, dar există anumite excepții care permit judecarea cauzei în absența acestuia, atunci când condițiile legale sunt îndeplinite. Corespunzător, în cazul de față, având în vedere prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) din Codul de procedură penală și faptul că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, fiind anunțat în căutate și intentat dosar de căutare, instanța de judecată a examinat cauza penală în lipsa acestuia.

51. Totodată, în contextul celor notate supra, Colegiul penal atestă, că în cazul judecării în lipsă, art. 321 alin. (3) din Codul de procedură penală, prevede că participarea apărătorului este obligatorie, ceea ce garantează dreptul de apărare al inculpatului. Respectiv, Colegiul subliniază că apărătorul inculpatului, avocatul Creciu Natalia, a fost prezentă pe toată durata procesului și a avut toate posibilitățile legale de a contesta probele administrate de acuzare și de a adresa obiecții, respectiv dreptul de apărare a inculpatului a fost asigurat, iar procesul s-a desfășurat conform principiului unui proces echitabil.

52. Referitor la argumentul apărătorului cu privire la limitarea administrării probelor, Colegiul penal consideră că în cursul procesului penal, în ciuda absenței inculpatului, apărătorul acestuia a avut posibilitatea de a participa activ la proces, de a contesta probele administrate de acuzare și de a solicita administrarea de noi probe. Or, instanța de judecată are obligația de a asigura un proces echitabil, iar apărătorul a avut toate posibilitățile de a contribui la apărarea inculpatului, chiar în condițiile absenței acestuia, inclusiv prin formularea de cereri sau contestarea probelor.

53. În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, aceasta a subliniat în numeroase cazuri că dreptul la un proces echitabil și la apărarea efectivă nu presupune neapărat prezența fizică a inculpatului în sala de judecată, mai ales dacă acesta se sustrage de la urmărirea penală sau refuză să participe la proces. CEDO a statuat că, în astfel de cazuri, procesul poate continua în absența inculpatului, cu condiția ca apărătorul să fie prezent și să poată exercita toate drepturile de apărare.

54. Prin urmare, instanța consideră că nu există temeiuri pentru a susține că apărarea a fost limitată în administrarea probelor sau în interpretarea acestora, având în vedere drepturile procesuale ale inculpatului și apărătorului său, precum și respectarea normelor procedurale aplicabile.

55. Totodată, Colegiul respinge argumentul apărării conform căruia nu sunt îndeplinite elementele componenței infracțiunii de escrocherie, or, în cazul de față, există suficiente dovezi care indică faptul că inculpatul ***** a obținut bunuri (sume de bani) de la partea vătămată *****, sub o formă frauduloasă. În acest sens, declarațiile martorului ***** și ale părții vătămate *****, confirmă cert că inculpatul a beneficiat de bani în mod ilegal, prin inducerea în eroare și abuz de încredere, prin comportamentul său.

56. Subsecvent celor reținute, Colegiul notează, că datele când au fost extrase și depuse sumele, solicitate de către inculpatul *****, coincid exact cu textele - sms purtate între ***** și ultimul (f.d. 12-30), unde figurează expres numele Artiom, (f.d. 29), raportate la informația prezentată de *****. privind contul curent bancar și cardul bancar al clientului *****-***** (acte bancare, înregistrări video, identitatea bărbatului care apare în imagini fiind stabilită și anume *****, a se vedea f.d. 91-94, plasate pe CD), precum și copiiile

contractelor de creditare, încheiate cu partea vătămată ***** și organizațiile de creditare nebancare ***** și*****”.

57. Colegiul penal va respinge și argumentul apărării privind lipsa credibilității declarațiilor martorului Țap Serghei, tatăl părții vătămate, or, deși martorul a obținut informațiile indirect de la fiica sa, instanța consideră că acest aspect nu face ca declarațiile sale să fie inadmisibile. Martorul a relatat că a fost amenințat telefonic de o persoană care s-ar fi identificat drept inculpatul *****. Deși nu a putut confirma direct identitatea persoanei respective, această declarație este susținută de contextul general al cauzei, și, mai important, se corelează cu comportamentul general al inculpatului de a acționa în mod fraudulos și abuziv. Lipsa unei plângeri pentru amenințările primite nu afectează în mod semnificativ probatoriul în acest caz, întrucât declarațiile martorului pot fi susținute de alte dovezi și de circumstanțele existente.

58. În urma celor expuse supra, Colegiul penal constată, că în acțiunile inculpatului ***** sunt întrunite toate elementele componente de infracțiune iar vinovăția inculpatului a fost probată de partea acuzării potrivit principiului „in dubio pro reo” ținând cont de caracterul faptei și specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni.

59. Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

60. Conform art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

61. Colegiul reține în acest sens ca fiind temeinică concluzia primei instanțe, potrivit căreia, conducându-se de prevederile art. 75 din Codul penal, luând în calcul criteriile de individualizare a pedepsei, gravitatea infracțiunii de care este învinuit inculpatul, care este calificată de legislator drept una mai puțin gravă, la fel ținând cont de personalitatea inculpatului care se caracterizează negativ, nu este la evidența medicului narcolog și nici psihiatru (f.d. 116), precum și de faptul că anterior a mai fost condamnat (f.d. 117-119), antecedentul nefiind stins, or sancțiunea principală stabilită, sub formă de amendă nu a fost executată (f.d. 42-58), corespunzător, unica pedeapsă echitabilă în privința inculpatului a fost considerată ca fiind cea sub formă de închisoare, apreciind că doar această pedeapsă va fi capabilă să corecteze vinovatul.

62. Astfel, se consideră ca fiind pedeapsa echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este

suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

63. Colegiul penal statuează că, pedeapsa stabilită în speță inculpatului corespunde gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale și, astfel subliniază că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

64. Prin urmare, Colegiul penal consideră că prima instanță a aplicat o pedeapsă echitabilă inculpatului, motiv pentru care va menține pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, stabilită de prima instanță, considerând-o corectă, echitabilă și aptă de a atinge scopul restabilirii echității sociale, reeducării condamnatului și prevenirii comiterii a noi infracțiuni.

65. Corespunzător celor menționate, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului *****, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, prima instanță aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

66. În conformitate cu art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

67. În conformitate cu art. 219 din Codul de procedură penală, (1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

68. În baza analizării probatoriilor administrat în cadrul procesului penal și a faptului confirmării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de escrocherie, instanța constată că acțiunea civilă formulată de partea vătămată ***** este întemeiată,

considerent din care, urmează a fi reținută și concluzia instanței de judecată prin care prima instanță a admis acțiunea civilă înaintată de *****

69. Mai mult, reieșind din jurisprudența CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), Curtea a statuat, în principiu că atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

70. Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul penal, va respinge apelul declarat de apărătorul inculpatului *****, avocatul Creciun Natalia, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 septembrie 2024, ca fiind nefondat și va menține fără modificări sentința contestată.

71. În conformitate cu art. 415 al. (1) pct. 1), lit. c), art. 417-418 din Codul procedură penală, Colegiul penal -

DECIDE :

Se respinge ca fiind nefondat apelul declarat de apărătorul inculpatului *****, avocatul Creciun Natalia și se menține sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 24 septembrie 2024, fără modificări.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii condamnatului *****.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței judecătorești
Juganari

Marcel

Judecător
Bulhac

Ion

Judecători
Pîslariuc

Vitalie

